

ВЕСЕЛИН ХАНЧЕВ
СЛЪНЧЕВОТО ЗАЙЧЕ

chitanka.info

Слънчевото зайче от стъклата
влезе в моя дом и заигра.
Стана като в приказките златна
мойта синеока дъщеря.

Тя повдигна поглед от урока,
плесна с длани, звънко се засмя.
В този миг
през хладния монокъл
ти се взираш, мистър, у дома.

Ти се мръщиш.
Дразни светлината.
На английски ти ръмжиш: „Мълчи!“
Зная — друго виждат през стъклата
свитите от слънцето очи.

Виждат мрак.
Тъмнее като яма
моя черен изоставен дом...
В чумна треска вика дъщеря ми,
зайчето си вика плачешком.

То не скача вече.
Твоят изстрел
ослепил е къщните стъкла.
Не!
Назад!
 Не ще убиеш, мистър,
зайчето на мойта дъщеря!

Слънцето по къдрите ѝ пазят
милиони като мен бащи.
Не посмявай!
Тяхната омраза

моята любов ще защити!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.